



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sub qua obligatione? parag. 2

**urn:nbn:de:hbz:466:1-40132**

stratum, ita ut ager, medio tempore, prudenti iudicio, possit dici fuisse, extra periculum mortis, quod ad illum morbum attinet.

7. Denique Rituale Romanum his verbis breviter, & disertè propositam rem, sic expedit. In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit, ut, cum infirmus convalescerit, iterum in periculum mortis incidat.

CAPUT III.

De Ministerio huius Sacramenti,

§. I.

Minister est Sacerdos.

**P**ro valore, est quilibet simplex Sacerdos, licet excommunicatus, vel degradatus. Pro licito autem usu, debet esse Sacerdos non excommunicatus, nec alia innodatus Censura, & Jurisdictionem habens in infirmum, qualis est Prælati pro suis ovibus, ut item est Parochus pro suis, vel alius Sacerdos ex alterius commissione tacita, vel expressa. Quare in necessitate quilibet Sacerdos nulla Censura ligatus licet conferat, quia potest præsumere licentiam Parochi, vel Prælati, cum in his actionibus, quæ, non ut validè, sed, ut licitè fiant, dependent à Superiore, non requiratur, nisi probabilis ejusdem consensus: jure, ut ait Castropalaus, a sic disponente.

a Castrop. de Extr. Vn. p. 7. num. 4.

b In opus. de comm. c. 5. §. 4. nu. 8.

3. Si sane ulla licentia Sacerdos alterum ungeret, saltem sæpè id faciendo, videtur res gravis, atque ad eam culpa mortalis, usurpat enim jurisdictionem alterius. Non ita, si semel, aut iterum; sic enim leve quid est, ut in simili alibi memini, b me declarasse.

4. An Sacerdos excommunicatus licetè ex necessitate inungat? colligi ex ibidem dictis potest.

§. II.

Sub qua obligatione.

c Lege Lay. 5. lib. 5. tra. 2. c. 7. n. 3. tali (alii enim Sacerdotes, solum ex Charitativitate) hoc Sacramentum conferre suis ovibus, p. 3. tra. 4. sive expressè, sive tacitè perentibus: quam resol. 170. tacitam petitionem ego interpretor adesse,

quoties infirmus graviter decumbit, nec Sacerdotem excludit, immò si excludat, debet à Parocho persuaderi, &c. Licet enim infirmus, modo supradicto, non obligetur, saltem regulariter, sub mortali Extremam-Unionem suscipere, qui potest suo juri cedere, non tamen ita Parochus, qui, ut Pastor, debet in illo gravi articulo suis ovibus de spiritualibus remediis providere.

Primo tempore pestis videantur Castropalaus, & multi, quos citat Leander. Nobis in præsentia satis sit duo notare, Primò. Docent non pauci, f si peste infecti, sint confessi, unde censentur esse in gratia, posse Extremam Unionem absolute omitti.

Secundò, Docent Tannerus & alique, non teneri Parochum, quando, adhibitis remediis, adhuc subest periculum suæ vitæ, hoc Sacramentum porrigere, sed addit Suarez loc. cit. Parochum obligari, adhibere convenientia remedia, quibus possit sine morali periculo, Extremam Unionem ministrare. Legè ipsam, qui hæc remedia enumerat.

§. III.

Religiosi, an sint huiusmodi Sacramenti Ministri.

**C**ontra Religiosos conferentes hoc Sacramentum fulminatur ipso facto excommunicatio Pontifici reservata in primis de Privilegiis. Intellige autem, quando sine licentia tacita, vel expressa Parochi, vel sine Pontificis privilegio id faciant. Quibus tamen ipsi ex privilegio conferre Extremam Unionem possint, habes latè apud Quintan. l. mox citando, ex quo duo feligo duntaxat.

2. Primò. Si Novitius Sacerdos conferat alicui Extremam-Unionem sine licentia Parochi, peccat quidem modò dicto §. 1. nu. 3. At non afficitur hac excommunicatione. Ita Suarez h (quidquid dicat Navarrus) nam hæc excommunicatio est contra Religiosos, Novitii autem, in odiosis, Religiosorum nomine, non veniunt.

3. Secundò. In dicta Clementina non est sermo de Religioso ministrante hoc Sacramentum, alteri Religioso, qui est exemptus à Jurisdictione Parochi. Racio est, quia dictæ prohibitionis totus finis est, ne præjudicium aliquod